Zadanie 3. Wykorzystanie ocen ruchów z poprzednich iteracji i ruchów kandydackich w lokalnym przeszukiwaniu

Oskar Kiliańczyk 151863 & Wojciech Kot 151879

1 Opis zadania

Celem eksperymentu jest poprawa efektywności czasowej lokalnego przeszukiwania w wersji stromej, wykorzystującego najlepsze sąsiedztwo z poprzedniego zadania. Porównujemy wersję bazową z dwiema modyfikacjami: uporządkowaną listą ruchów oraz ruchem kandydackim. Każdy algorytm uruchamiany jest 100 razy na każdej instancji, startując z losowych rozwiązań. Dla porównania uwzględniamy również najlepszą heurystykę konstrukcyjną z zadania 1.

2 Opisy algorytmów

2.1 Te same co w poprzednich sprawozdaniach

2.1.1 Steepest

- 1. Dopóki możliwa jest poprawa:
 - (a) Przeszukaj wszystkie możliwe modyfikacje ścieżek:
 - zmiany lokalne w jednej ścieżce (zamiana dwóch wierzchołków lub odwrócenie fragmentu),
 - wymiany wierzchołków między ścieżkami.
 - (b) Wybierz modyfikację dającą największą poprawę.
 - (c) Wprowadź ją do odpowiedniej ścieżki lub ścieżek.
- 2. Zwróć ulepszone ścieżki.

2.1.2 Nasz własny algorytm

Nasza heurystyka konstrukcyjna cechuje się podejściem zachłannym, ale wykorzystuje pewną wiedzę dziedzinową, a mianowicie to, że znacznie lepsze wyniki da się uzyskać kiedy wpierw dobierze się mądry podział wierzchołków startowych.

- 1. Utworzenie listy pozostałych wierzchołków (wszystkie możliwe, poza startowymi)
- 2. Utworzenie dwóch list zawierających odpowiednio dystanse każdego wierzchołka do pierwszego i do drugiego wierzchołka startowego
- 3. Sortowanie utworzonych uprzednio list dystansów wierzchołków
- 4. Aż do przydzielenia wszystkich wierzchołków z listy pozostałych wierzchołków wykonuje:
- 5. Zmianę decyzji do którego zestawu wierzchołków obecnie będzie przydzielać wierzchołek (aby robić to naprzemiennie)
- 6. Wyszukuje pierwszy wierzchołek na liście dystansów który nie został jeszcze przydzielony do żadnego zestawu i przydziela go tam

W skutek zastosowania takiego przydziału uzyskujemy dwa równo-liczne zbiory, oraz zapewniamy że gdyby ilość badanych wierzchołków była nieparzysta, to zbiory będą różnić się długością najwyżej o 1.

Następnie wykorzystujemy tradycyjny algorytm rozbudowy cyklu w oparciu o dwużal, osobno na obu listach. Wygląda on następująco:

- 1. Algorytm zaczyna od ścieżki zawierającej wierzchołek startowy podwójnie
- 2. Dopóki w ścieżce nie znajdują sie wszystkie wierzchołki z zadanego mu zestawu powtarza:
- 3. Dla każdego nieodwiedzonego wierzchołka oblicza koszty jego wstawienia
- 4. Następnie oblicza żal (dwużal) dla danego wierzchołka
- 5. Rozbudowuje cykl o wierzchołek z największym obliczonym żalem i zaznacza go jako odwiedzonego
- 6. Zwraca ścieżkę

Używając takiej funkcji osobno na obu zbiorach wierzchołków uzyskujemy dwie ścieżki i zwracamy do programu głównego.

2.2 Nowe pseudokody

2.2.1 Steepest wykorzystujący listę ruchów z poprzednich iteracji

- 1. Wygeneruj wszystkie możliwe modyfikacje ścieżek.
- 2. Zainicjuj listę ruchów przynoszących poprawę i posortuj ją względem poprawy.
- 3. Dopóki są ruchy przynoszące poprawę na liście:
 - (a) Sprawdź czy ruch jest aplikowalny:
 - (b) jeśli krawędzie potrzebne do wykonania ruchu nie istnieją, usuń go z listy
 - (c) jeśli krawędzie istnieją, ale są w przeciwnym kierunku, pomiń ten ruch
 - (d) jeśli ruch jest aplikowalny, wykonaj go
 - (e) Zaktualizuj listę LM (pseudokod poniżej)
- 4. Zwróć ulepszone ścieżki.

Zaktualizowanie listy LM:

- 1. Określ zbiory wierzchołków i krawędzi na które miał wpływ ostatni ruch
- 2. Dla każdego ruchu w liście LM:
 - (a) Sprawdź czy ruch operuje na wierzchołkach lub krawędziach zmienionych ostatnim ruchem:
 - (b) jeśli tak, usuń ten ruch z listy.
 - (c) jeśli nie, pozostaw na liście.
- 3. Wygeneruj nowo dostępne ruchy na podstawie zbiorów zmienionych wierzchołków oraz nowych krawędzi
- 4. Dodaj nowe ruchy(polepszające rozwiązanie) wraz z ich poprawami do listy LM
- 5. Posortuj LM względem ich wartości poprawy rozwiązania
- 6. Zwróć posortowaną listę.

2.2.2 Steepest wykorzystujący ruchy kandydackie

- 1. Stwórz listy k najbliższych wierzchołków, dla każdego wierzchołka (k=parametr)
- 2. Dopóki możliwa jest poprawa:
 - (a) Przeszukaj możliwe modyfikacje ścieżek:
 - wszystkie wymiany wierzchołków między ścieżkami.
 - zmiany lokalne w jednej ścieżce (zamiana dwóch wierzchołków lub odwrócenie fragmentu),
 - tylko z listy ruchów kandydackich (k najbliższych wierzchołków, dla każdego wierzchołka)
 - (b) Wybierz modyfikację dającą największą poprawę.
 - (c) Wprowadź ją do odpowiedniej ścieżki lub ścieżek.
- 3. Zwróć ulepszone ścieżki.

Algorytm	Best	Avg	Worst	Best Time	Avg Time	Worst Time	Best Diff	Avg Diff
split_paths_regret_TSP	30426	32893	36854	0.0943059	0.105313	0.206992		
traverse_steepest_edge	35949	38818.8	41812	3.70818	4.1397	4.53379	325405	301537
steepest_LM	34643	38673	41570	1.02937	1.30407	1.92433	327271	301518
steepest_kandydackie	36656	39723.4	43659	0.889616	1.04703	1.90562	323577	298848

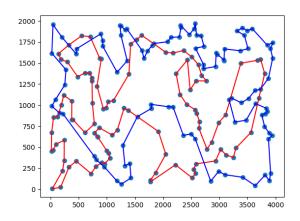
Tabela 1: Wyniki dla ${\tt kroA200}$

Algorytm	Best	Avg	Worst	Best Time	Avg Time	Worst Time	Best Diff	Avg Diff
split_paths_regret_TSP	31218	33102.7	36913	0.0939048	0.0999451	0.131889		
traverse_steepest_edge	36556	38791.3	41839	3.94789	4.60979	6.5536	329070	293891
steepest_LM	36309	38794.7	41938	0.97498	1.25639	1.55901	322191	293913
steepest_kandydackie	37372	39808.4	41720	0.861845	0.965179	1.08236	325756	292558

Tabela 2: Wyniki dla kroB200

3 Wyniki

- 3.1 Tabela wynikowa
- 3.2 Wizualizacja wyników
- 3.2.1 Algorytm stromy, bazowy

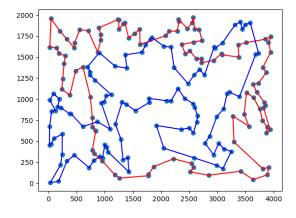

Rysunek 1: kroA200, losowy start

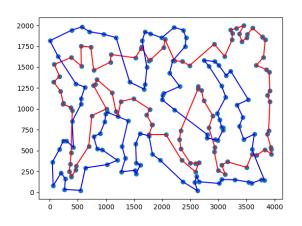
2000 - 1750 - 1500 - 1250 - 1000 - 1500 2000 2500 3000 3500 4000

Rysunek 2: kroB200, losowy start

3.2.2 Algorytm stromy z listą ruchów

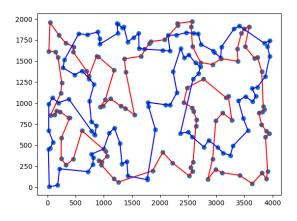

Rysunek 3: kroA200, losowy start

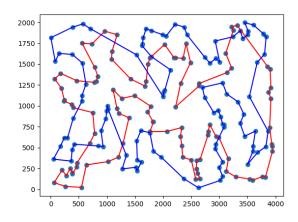

Rysunek 4: kroB200, losowy start

3.2.3 Algorytm stromy z mechanizmem ruchów kandydackich

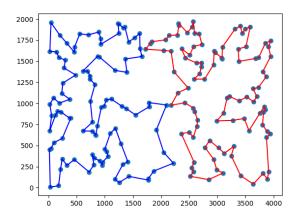

Rysunek 5: kroA200, losowy start

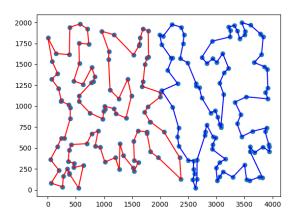

Rysunek 6: kroB200, losowy start

3.2.4 Heurystyka konstrukcyjna

Rysunek 7: kroA200, losowy start

Rysunek 8: kroB200, losowy start

4 Wnioski i analiza wyników

Na podstawie wyników można zauważyć, że algorytm stromy z listą ruchów oraz algorytm stromy z mechanizmem ruchów kandydackich są znacznie bardziej efektywne niż algorytm bazowy. W przypadku instancji kroA200 algorytm stromy z listą ruchów osiągnął lepszy wynik, natomiast w przypadku instancji kroB200 algorytm stromy z mechanizmem ruchów kandydackich okazał się lepszy. Niezależnie od instancji algorytm korzystający z ruchów kandydackich okazał się odrobinę bardziej efektywny czasowo. Wyniki naszej heurystyki konstrukcyjnej są wciąż najlepsze, jednak jest to przede wszystkim zasługa dobrego startowego podziału, czyli zastosowania swego rodzaju wiedzy dziedzinowej, a to sugeruje, że algorytmy lokalnego przeszukiwania mogą być użyte do poprawy wyników heurystyki konstrukcyjnej, ale nie jako osobna metoda znajdowania optimum rozpoczynając z rozwiązań losowych. Poprzednie zadanie pokazało, że algorytmy lokalnego przeszukiwania są bardziej efektywne w przypadku, gdy startujemy z rozwiązań konstrukcyjnych.

5 Link do repozytorium

Kod źródłowy w repozytorium GitHub dostępny pod linkiem: Repozytorium.